

Misnøgðin

Misnøgðin úti um landið er stór millum manna við virkispolitikkinn hjá Fiskavirking. Fyrirtekan, ið skuldi loysa trupulleikarnar hjá flakavinnuni og fáa fólk aftur í arbeiði, megna ikki at liva upp til teir stóru forvæntningarnar. Sum sagt lovaðu bæði landsstýrið og stjórnar, at eitt tveycifrað tal av virkjum skuldi verða latin upp og arbeiða. Hetta lyftið er ikki hildið og vónbrotið er stórt millum

manna. Víst vita vit, at trot er á fiski, men vit mugu samstundis spyrja, um alt verður gjørt, sum gerast kann fyri at fáa hendur á tí fiski, ið hendur kunnu fáast á. Bátarnir landa niðri og virðismiklir arbeiðstímar á landi fara fyrri skeytið. Lítið verður keypt av russarafiski og virki liggja við turrum gólvi. Hetta fer ikki at bera til í londini. Hveitibreyðsdagarnir hjá Fiskavirking eru av og nú er upp á tíðina, at fyrirtekan fer at liva upp til tey krøv, almenningur og landsstýri seta

til hesa fyrirteku. Her má vend koma í og tað í stundini!

Eisini millum húkamenn prutlar undir lokinum og uttan at vit kenna endaliga uppskotið um kvotabýtið út í æsur, so sigast má at klossut er farið at í hesum viðbrekna máli. Landið hevur ikki ráð til eitt uppslítandi stríð millum veiðihættirnar. Politiska javnváginn tolir ikki eitt uppslítandi stríð innanháls í samgonguni um hetta sera torføra mál. Eisini her má

koma annað lag. Fiskivinnan og almenningurin hava krav upp á, at landsstýrið sum skjótast kemur við nýggjum útspæli við einum javnari býti millum húk og trol og millum ymisk skipa- og bátasløg. Til vildar øllum kann eingin gera, tað er so satt sum tað er sagt, men eitt skilabetri uppskot enn tað, ið nú liggur á borðinum má og skal finnast og má hetta uppskot gerast so rættvíst sum tað nú einaferð ber til, so eingin kennir seg órættaðan.

Sosialurin – fimm ferðir um vikuna!

Altíð bagir...

JÓLAGÁVUR

Árbókin
Ársmappan
Jólamerkini
eru at fáa á øllum posthúsum

Oli Jacobsen er aftur í øðini.

Nú um telefonpengarnar. Forsøgan er, at ein meiriluti í løttinginum setti pengar av á figgjarlógini til endurgjald fyrri samskifti-útreiðslur hjá langfarafiskimonnum.

Tá ið útgjaldast skuldi mettu teir, ið skuldu skriva undir, at skrivaða heimildin ikki var góð nokk til at ávása

pening eftir.

Nógv hevur verið prátáð og skrivað um málið. Eg helt, at nú var nokk – 11 mánaðir eru farnir av árinum.

Avgjørt varð tí at skera í-gjøgnum og fara til tingið at fáa eina greiða heimild, so langfarafiskimenn kundu fáa sín pening.

Sum sagt so gjørt. Lógin

er í tinginum. Men Óli er framhaldandi í øðini.

Hv?

Er tað ikki í lagi at teir, sum peningurin varð ætlaður til, fáa teir???

Eg haldi tað er tíð uppá. Virðingarmest

Thomas Arabo

Góðtaka ikki at landsstýrið tveitir ábyrgdina frá sær

Í brævi til landsstýrið siga fakkfagsumboðini í stýrinum fyrri Arbeiðsloysisskipanina, at tey als ikki góðtaka, at útgjaldið í ALS verður lækkað. Tey grunda hetta á, at ein lægri útgjalding ikki kann nýtast, tí longu sansar at hjá so mongum.

Fakkfagsumboðini vilja ikki taka ábyrgd av fylgjunum, um útgjaldið fer niður um verandi upphædd.

– Okkara stóða er tískil, at ábyrgd landsstýrisins er at útvega ta figging, sum

skal til aftrat fyrri at geva teimum arbeiðsleysu ta trygd, sum er í verandi skipan. Hetta kann antin gerast við eini játan, ella við at landsstýrið veruliga fer til verka at útvega arbeiðspláss, stendur í skrivinum.

– Vit kunnu ikki góðtaka at landsstýrið tveitir alla ábyrgd av teimum arbeiðsleysu á ALS. Eftir okkara meting er tað heilt greitt, at landsstýrið ikki tekur tey stig, sum kundu verið møgulig, fyrri at útvega ar-

beiðspláss. Eitt nú, at tey uppskot um »arbeiðsskapandi nevndin« kom við í vár er fullkomiliga ignorerad.

Fakkfagsumboðini siga, at tá tey játtaðu at halda fram í ALS-stýrinum, var tað við tí avgjördu fyrirteyrt, at landsstýrið beinanvegin fór undir at útvega arbeiðspláss.

Fakkfagsumboðini í ALS staðfesta, at stórt sæð einki er hent síðani tá, stendur m.a. í skrivinum frá fakkfagsumboðinum til landsstýrið.

Dagny